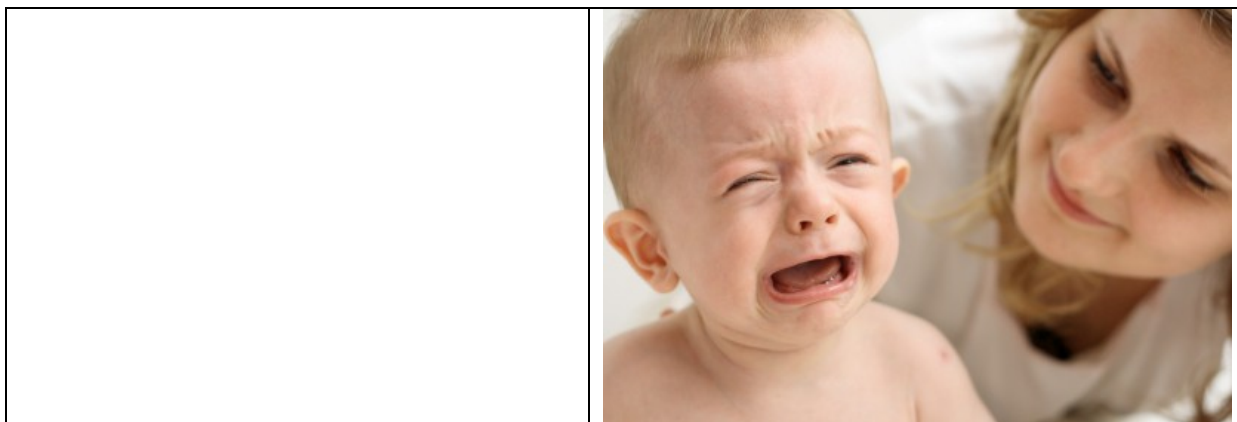

Váš mozek naprogramoval někdo jiný než vy

Jak vlastně mohu žít s mozkem, který byl naplněn daty jinou osobou, než mnou samotným? Můžeš a dokonce tak žijí všichni. Mozek nového tvora totiž zcela ovládá ten, kdo s ním tráví první roky života.

Jsi v životě tam, kde jsi vždy chtěl být, anebo stále přemýšlíš nad důležitou životní změnou? Žiješ s těmi, se kterými opravdu chceš žít? Máš v životě svého životního partnera, kterého jsi vždy chtěl mít? Nemůžeš ráno dospat, aby ses pustil do své milované práce? Máš tolik peněz, aby ses s radostí díval na svůj účet a neměl strach z budoucnosti? Máš zdravé tělo, sportuješ a raduješ se ze svého zdraví, anebo trpíš chorobami a postupně si ze svého těla děláš skládku odpadu?

Každý člověk kdesi v sobě nosí zapsané, kde by chtěl v životě být ve [čtyřech oblastech](#), ale jen málokdo se tam dostane. Jen málokdo si umí s životem pohrávat tak, aby byl stále tam, kde ví, že má být. Životní příběhy mi denně ukazují, že najít člověka spokojeného a radostného ve všech oblastech je nemožné. Všichni se totiž trápí tím, co by všechno chtěli a co nemají.

Jedny se trápí svým [partnerem](#) a stále o jeho nedostatcích vypráví kamarádce. Jaký ten její vlastně je a jaký by měl být. Jiný zase sní o takovém množství peněz, aby si mohl pořídit to, po čem touží. Skoro polovina z nás nemá ráda svoji práci, a přesto ji musí denně vykonávat. Přeplněné ordinace a psychiatrické léčebny jasně ukazují, že lidé chtějí žít příjemně, chtějí mít zdravá těla, ale jejich denní skutečnost je jiná.

Jak je něco takového možné? Víme, co chceme a kde chceme být, ale nejsme tam? Jak to, že známe své vytoužené místo a nedovedeme se tam dostat? Je tomu tak proto, že zdroj našich dlouhodobých tužeb má jiný základ, než zdroj pro rozhodování.

Denně děláme mnoho rozhodnutí, ale ta strategická a dlouhodobá děláme jen občas a některá dokonce jen jednou za život. Nikdo nás ale nikdy neučil, jak tato důležitá rozhodnutí dělat a co při nich brát v úvahu. Některá rozhodnutí jsou pro svoji nevratnost nezměnitelná. Tak se dnes běžně děje, že do 30 let mají lidé všechna důležitá rozhodnutí hotová a do konce života už řeší jen jejich následky.

To, kde máme v životě být a s kým, talentové vlohy a zručnosti, má každý jedinec zakódované v hlavě. Tyto předem dané vlastnosti se projevují jako touhy a při jejich činění mozek produkuje příjemné až euforické pocity. Jenomže vlivem necitlivého chování rodičů během našeho vývoje došlo k zápisům do mozku, které svým působením staví člověka proti jeho tužbám.

Tak například. Honza má velkou touhu kreslit, tak kreslí. S hrdostí ukazuje své výtvary mamince, ale ta na něj nemá dostatek času a odmítá chválit jeho obrázky. Malému jedinci se do hlavy zapíše [Emoční rovnice](#) ve tvaru: „Máma na mě nemá čas,“ „O mé dílo nemá nikdo zájem,“ „Mým dílem může být opovrhováno,“ „Co dělám, nemá hodnotu“ atd. S těmito rovnicemi se Honza bude muset potýkat celý život. Jeho talent a dovednosti jej stále povedou do kreativity, ale jeho mozek jej prostřednictvím strachu bude od ní odvádět. Honza pak nakonec zleniví a raději se přestane projevovat.

Podobných příkladů bych mohl nastínit desítky, kdy během výchovy dojde k necitlivému negování tužeb a přirozenosti dítěte, a pokud se tak děje dlouhodobě, dochází k potlačování celé osobnosti. Tak postupně vznikne člověk, jenž se svým emočním nastavením projevuje jako zcela někdo jiný, než jak by mu velelo jeho primární nastavení, kterým byl vybaven při narození.

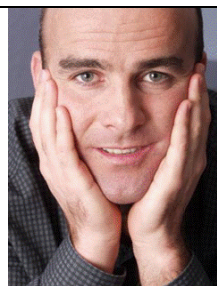
Z těchto nedobrovolně [přijatých dat](#) se formuje naše chování a přemýšlení o všem, co děláme a čím jsme. Tak na jednu stranu přesně víme, kde a co bychom chtěli, ale naše vlastní hlava nás podle vložených dat, vede úplně někam jinam. Jak to poznáme? Prostřednictvím nepříjemných myšlenek a pocitů. Pokud se dlouhodobě necítíte dobře, přestaňte bojovat a zvyšovat své úsilí. Nikam to nevede. Teprve důkladné vyčistění vaší hlavy od nedobrovolně přijatého balastu vám otevře nový svět a dodá vašim aktivitám novou sílu. Jedině tak budete postupně dosahovat svých tužeb a zbavíte se těch otravných pocitů zmaru.

Přečtěte si také:

[Je možné se rozhodovat špatně?](#)

Poslechněte si:

[CD „I ty se můžeš cítit dobře“](#)

© Napsal ing. Aleš Kalina

Kouč v oblasti osobního rozvoje
(práce, peníze, vztahy, zdraví)

Email: kalina@mujkouc.cz

www.muivztah.cz

www.foto-mluvi.cz

www.mamdepku.cz

www.youtube.com/kalinaales

www.mujkouc.cz

Tento článek můžete využít pro své potřeby, pokud uvedete informace o autorovi, jeho email a odkaz na [www stránky](#).